

slaas til ca. 19 Mill. Kr. for Alders- og Invaliderentydere tilsammen.

Med Hensyn til de enkelte Udgiftsposter skal man meddele følgende Opstilling:

	Alders- rente Mill. Kr.	Invalide- rente Mill. Kr.
Forhøjelse af Grundbeløb (herunder de foreslaaede Ventetillæg) ..	44,9	11,8
Forhøjelse af Tillæg til efterlevende Ægtefælle .	0,1	—
Forhøjelse af Invaliditetstillæg	0,3	2,4
Forhøjelse af Hjælpe-løshedstillæg og Blinde-tillæg	0,1	0,5
Forhøjelse af Børnetillæg	0,4	2,3
Merudgift ved Indførelse af Ægteskabstillæg ..	1,8	1,4
Ændrede Fradragsregler:		
vedr. de alm. Fradragsregler	3,5	0,4
vedr. Formuetillæg ..	2,0	—
vedr. Pension og Livrente	0,3	—
Indførelse af Brændselstillæg	12,0	2,0
Indførelse af Beklædningstillæg	13,0	2,7
Ændrede Regler om Indtægt for Personer paa Alderdomshjem	0,1	—
	<u>78,5</u>	<u>23,5</u>
Fragaar:		
Nedsættelse af de personlige Tillæg	÷16,3	÷3,1
Besparelse paa Tillæg til »tidligere« Rente-nydere	÷1,4	—
Ialt Merudgift ..	<u>60,8</u>	<u>20,4</u>

Det bemærkes, at den foreslaaede Forhøjelse af Tilgangsalderen vil bevirke, at Merudgiften paa Grund af de nu foreslaaede Forhøjelser af Sætserne i Løbet af de følgende Aar delvis vil blive udlignet. Paa den anden Side vil de foreslaaede Lempelser i Fradragsreglerne betyde, at der efterhaanden vil tilgaa en Del Rente-nydere, som hidtil ikke har kunnet faa Rente. Disse Forhold vil fuldt ud have gjort deres Virkning gældende

i Finansaaret 1952/53, hvor Merudgiften ved Forslaget i Forhold til de ordinære Renteudgifter efter den gældende Lov kan anslaaes til ca. 59 Mill. Kr.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal man iøvrigt bemærke følgende:

Ad § 1.

Til § 1.

Stk. 2, 3. Pkt. Bestemmelsen forhøjer Aldersgrænsen for Adgang til Aldersrente fra 60 til 65 Aar bortset fra enlige Kvinder. Der henvises iøvrigt til det i de indledende Bemærkninger anførte.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer til Dispensationsbestemmelsen i Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933 § 38, Stk. 4. Det er dog foreslaaet, at Dispensationen gøres afhængig af Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet, ikke som i 1933 af Socialministeren, hvilket man har fundet rimeligt under Hensyn til, at Direktøren for Sygekassevæsenet allerede ifølge Folkeforsikringsloven træffer Afgørelse angaaende Helbreds-betingelser for Optagelse i Sygekasse og Indtræden i Invalideforsikringen.

Til § 19.

Den i Folkeforsikringslovens § 19, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede daglige Pengehjælp efter Fødslen er pristalsreguleret, og de ændrede Tal er de efter Pristallet pr. Januar 1946 gældende Beløb.

Til § 39.

Stk. 1. Idet der angaaende Aftrapningen mellem de 3 Kommunegrupper henvises til de indledende Bemærkninger bemærkes følgende:

Det Tillæg til Aldersrente, som ydes for Opsættelse af Begæring om Rente til det 65., 67. eller 70. Aar (»Ventetillægene«), ydes efter Folkeforsikringsloven i Form af en Forhøjelse paa ca. 5 pCt. af Grundbeløbet for hvert af de nævnte Alderstrin. At Tillæget saaledes indgaar som en Del af Grundbeløbet betyder, at Rente-nydere med en Tilgangsalder højere end 60—64 Aar ikke blot faar et Tillæg til Aldersrenten som Belønning for at vente, men desuden opnaar en Forhøjelse af det fradragsfri Beløb og derved stilles gunstigere i Relation til Fradragsreglerne.